

Romain Rolland: Petr a Lucie

(meziválečná literatura)

Text č. 1

Lucie se usmívala něžně, smutně a přece potutelně. Petr zlehka položil dlaň na její ruce, opřené o stůl, a zůstal tak nehybně sedět. „Jsme ubozí tvorové,“ řekl. Lucie po chvílce odpověděla: „My? Jak pokojně žijeme! Jiní lidé mají horečku. Válka. Továrny. Všechno to spěchá a štvě se. Pracovat, žít, užít.“ „Ano,“ řekl Petr, „chvíle vyměřená životu je krátká.“ „O důvod víc, aby se nechvávalo!“ řekla Lucie. „To je pak člověk u cíle příliš brzy.“ „Ale když ta chvíle sama prchá tak rychle!“ řekl Petr. „..... ji pevně.“ Však já ji, dobře ji,“ řekla Lucie, ho za ruku.

přeložil: Jaroslav Zaorálek

Úkoly k textu č. 1:

1) Najdi v textu č. 1 synonyma pro následující výrazy (napiš je v infinitivu):

- a) utíkat:
- b) pospíchat:
- c) klidně:

2) Které sloveso se nejlépe hodí na vynechaná místa v textu č. 1?

- a) chytit
- b) držet
- c) uchopit
- d) podržet

3) Proč se podle Lucie nemá pospíchat?

- a) Nemá to smysl.
- b) Spěch věci neurýchlí.
- c) Protože život je krátký.
- d) Práce kvapná málo platná

Text č. 2:

K jeho myšlenek se připojovalo ještě to, že láska se v něm zrodila pod smrti. V té chvíli vzrušení, kdy cítili, že jim nad hlavami letí bomb, a kdy jim pohled na toho krvácejícího raněného člověka svíral, zrovna v té chvíli se jejich prsty našly; a oba v tom stisku ucítili jak poděšeného těla, tak vroucí neznámého přítele. Ó, toho chvilkového stisku! Jedna z těch dvou rukou, mužova, říká: „Opři se o mne!“ — A druhá, mateřská, tlumí vlastní strach, aby mohla říci: „Miláčku!“

přeložil: Jaroslav Zaorálek

4) Dopiš do textu č. 2 chybějící slova z této nabídky. Do textu uveď správný tvar slova tak, aby se tam hodil. Vybírej z těchto slov: **posila, hrozba, okouzlení, záchvěv, křídlo, srdce.**

5) Rozhodni, která tvrzení jsou pravdivá.

- a) Petr a Lucie se setkali při bombardování.
- b) Petr řekl Lucii slovy, ať se o něj opře.
- c) Při jejich setkání byl někdo zraněn.
- d) Při svém setkání se chytli za ruku.
- e) Lucie se nebála.

Text č. 3:

Smutně se jí zeptal:

„Ale proč, proč to děláte?“

Pohlédla na jeho nechápavě zkormoucenou tvář a laskavě, s mateřskou ironií se přitom usmívala: viděla v Petrovi hodného měšťanského synáčka, kterému všechno v životě bylo tak snadné a který nechápe, že člověk musí dělat mnohé ústupky, aby mohl...

Znovu se zeptal: „Proč? Řekněte proč?“ (Stál před ní úplně zahanben, jako by on sám byl tím mazalem... Ano, hodný hošíček! Hned by ho políbila... tak pěkně, slušně, na čelo.)

Klidně mu odpověděla: „Proč? No přece proto, abych měla z čeho žít.“

To ho naplnilo úžasem. Na tuto možnost ani nepomyslel.

přeložil: Jaroslav Zaorálek

6) Přetáhni do tabulky jednotlivé výroky, které se týkají Petra, anebo Lucie.

Petr	Lucie

měšťanská rodina

naivita

rodičovský cit

život plný ústupků

nutnost pracovat

snadný život

7) Doplň na vynechané místo v textu č. 3 chybějící výraz:

- a) ve snu
- b) v životě
- c) nikdy
- d) zatím

8) Jaký je jednoslovný výraz pro: posměšné užití slov vyjadřující opak toho, co se míní?

- a) alegorie
- b) alergie
- c) ironie
- d) elegie